

Stanovisko NFA k tiskové zprávě Nadace české bijáky

Smlouva, jejímiž signatáři jsou Nadace české bijáky, FILM SERVIS FESTIVAL KARLOVY VARY, a.s. a Národní filmový archiv, a která byla podepsána 19.6.2013, garantuje digitální restaurování jednoho českého filmu ročně, který bude uveden vždy v rámci MFF Karlovy Vary. Digitální restaurování podle této smlouvy tedy zatím postupovalo v tempu, které je dáno především vůlí donátora, tedy Nadace české bijáky. NČB touto smlouvou přislíbila financování digitálního restaurování dvanácti filmů – ale v horizontu dvanácti let.

Jednou z podmínek této smlouvy je výběr filmu pro digitální restaurování – ten má být skutečně vždy do konce ledna roku, ve kterém se má film v Karlových Varech uvádět. Již vloni na podzim jsme NČB upozornili, že by bylo dobré učinit výběr i dříve. S ohledem na hrozící uplynutí lhůty NFA dne 22.1.2015 znovu Nadaci připomněl, že výběr filmu je na ní, neboť tak se již dříve vyjádřili i kolegové z karlovarského festivalu. Do dnešního dne NČB na tuto výzvu reagovala pouze zopakovaním výhrad k dosavadní spolupráci a vydala tiskovou zprávu, jejíž vyznění je zavádějící. NČB tedy ví, že NFA je již řadu měsíců připraven zapůjčit potřebné materiály ke skenování a ví také, že již proběhl i historický průzkum pro digitalizaci předvybraných filmů.

Digitalizace a digitální restaurování je poměrně mladý obor, který se stále vyvíjí a nikdo nemůže garantovat univerzální metodu, jež by byla aplikovatelná na všechny filmy vybrané k digitalizaci. V tomto oboru probíhá živá odborná diskuse, již se NFA aktivně účastní na domácím i mezinárodním poli. V rámci této diskuse NFA vyjádřil své odborné stanovisko k uskutečněným projektům především v odborných publikacích, které vydal ke všem třem titulům.

Osočení z navýšení nákladů na digitalizaci pozdním dodáním je opakovaný pokus uvést veřejnost v omyl – stalo se tak již v otevřeném dopise z 23.7.2014. Po obdržení tohoto dopisu oslovil ředitel NFA Michal Bregant předsedu správní rady NČB Petra Šikoše s výzvou, aby obě instituce dospěly spíše ke smírnému řešení sporu, než aby jej vyostřovaly veřejnými prohlášeními. Jednání ke smíru nevedla a NFA odeslal Nadaci „neotevřenou“ odpověď. Dnešní tiskovou zprávou NČB dosavadní rozpory eskaluje do polohy, která je již nepřijatelná a NFA se rozhodl svou odpověď na otevřený dopis zveřejnit. (Otevřený dopis NČB i odpověď NFA jsou přílohou tohoto prohlášení.)

NČB vyslovila požadavek, aby jí NFA vydal potvrzení o převzetí „darů“ ve vyšší ceny, již Nadace zaplatila za technické služby v rámci digitalizace a restaurování jinému subjektu. NFA pečlivě a srozumitelně vysvětlil NČB, proč tomuto požadavku nelze z legislativních a účetních důvodů vyhovět: Smlouva mezi NFA a NČB otázku financování digitalizace i jejího účetního podchycení ponechává zcela na NČB, která je povinna zajistit všechna plnění s digitalizací související dle smluv se svými sponzory i v souladu se zákonem. NFA tedy nemůže potvrzovat něco, o čem nemá žádné doklady.

Pokud jde o technické parametry digitalizace, je třeba uvažovat také ekonomicky: buď můžeme čekat, až NČB zafinancuje – rychlostí jeden film ročně – digitalizaci ve vysokém rozlišení, anebo digitalizovat do úrovně HD, která je finančně únosná a NFA ji může provádět průběžně, aby poskytoval české filmy v kvalitní podobě televizním vysílatelům i ostatním zákazníkům. Restaurování v rozlišení 4K je záslužný, ale příliš nákladný proces. Nadaci české bijáky patří dík za to, že se

zavázal je financovat. NFA v žádném případě neuvádí, že digitální restaurování je zbytečné či nepotřebné, pouze upozorňuje na nutnost rozlišovat, za jakým účelem se jaký typ digitalizace provádí.

Pokud jde o digitalizaci filmu *Postřižiny*, NČB ví, že je na ní, aby navrhla právní rámec, v němž chce projekt uskutečnit. Majetková práva autorská k tomuto filmu vykonává Státní fond kinematografie, a proto je třeba jednat i s ním. NFA tedy doposud nemohl jakékoliv materiály k tomu to filmu poskytnout – mimochodem proto, aby neporušil žádné zákony. Zbytek jsou pouhé domněnky NČB.

NFA vždy usiloval o restaurování filmů do podoby, která se nejvíce přibližuje hypotetické podobě z doby prvního uvedení. Svědectví tvůrců restaurovaných filmů je vždy cenné, ale smyslem, restaurování podle NFA není naplňování nesplněných přání někdejších tvůrců. Digitalizované filmy podle NFA nejsou novou verzí původního filmu, pouze jejich novou reprezentací, a proto roli tvůrců respektuje především v historickém, dobovém smyslu.

Michal Bregant
26.1.2015

Přílohy:

1. Otevřený dopis NČB z 23.7.2014
2. Odpověď NFA z 7.1.2015